

en Medsættelse af Bogladeprisen eller fortrinsvis skulde have dette for Øje, vilde man ikke kunne komme til at skaffe Forfatteren noget Honorar. Følgen deraf vilde altsaa blive, at disse Bøger overhovedet ikke vilde udkomme, da man ikke kan forudsætte, at Folk skulle være saa uegennyttige at arbejde uden Fortjeneste. Ministeriet vilde ganske vist saa kunne spare den Konsulent, som det ærede Medlem saa villig stillede Ministeriet i Udfigt. Jeg tror derfor ikke, at man vil kunne gøre noget for at tilvejebringe den af det ærede Medlem omtalte Medsættelse i Bogladeprisen for den Slags Værker. Den eneste Maade, hvorpaa dette kunde tænkes, var, for saa vidt man paa Forhaand kunde vide, at vedkommende Forfatter selv maatte tage Bogen i Kommission, thi i saa Tilfælde kunde man naturligvis paa Forhaand forhandle med ham om en bestemt Bogladepris. Men gribe ind i et Forhold mellem Forfatter og Forlægger, maatte paa et Tidspunkt hvor der endnu ikke er strevet en Tøddel af det Værk, hvortil der søges Understøttelse, anse jeg for ganske umuligt.

Indenrigsministeren (Hørring): Forfællelige ærede Medlemmer have taget mig det ilde op, at jeg under Behandlingen af Finanslooforlaget her ikke har villet indlade mig paa at besvare de forskellige Henvendelser, der ere komne til mig angaaende Landbrugets Eftersportforhold, men derimod har henvist til at vente indtil Foretagelsen af den af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) anmeldte Forespørgsel om dette Forhold. Det forekommer mig dog, at det er vel meget for langt, at jeg om denne vidtløftige Sag skulde forhandle saa vel under Finanslovens 1ste Behandling som ved Foretagelsen af den nævnte Forespørgsel. Jeg vil derfor ogsaa henstille navnlig til det ærede Medlem for Præste Amts 4de Valgkreds (Bønløkke), om det ikke havde været rigtigere, at de Medlemmer, som mente, at denne Sag skulde foretages her ved Finanslovens 1ste Behandling, havde vægret sig ved at give Tilladelse til, at Forespørgselen blev foretaget. Saa kunde man have forhindret Forespørgselen og derved have tvunget Behandlingen af dette Emne ind under Finanslovens Behandling. Det er jo ikke stet, Tilladelsen til at foretage Forespørgselen er jo given enstemmig og stiltiende. Derved tror jeg ogsaa, at jeg er berettiget til at udsætte Behandlingen af dette Emne, til vi komme til Forespørgselen, men jeg skal troste ærede Medlemmer med, at det ikke skal vare lænere end 14 Dage, inden jeg erklærer til

Formanden, at jeg er villig til at besvare Forespørgselen. Saa tænker jeg ogsaa, at de Oplysninger, som her maatte blive givne, kunne komme tidsnok til at tjene Finansudvalget ved Behandlingen af Finansloven. I øvrigt har Finansudvalget jo god Udgang til af Ministeren at erholde alle de Oplysninger, det ønsker, saa at der i denne Henseende heller ikke er noget i Vejen. — Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovejen) omtalte Fordelingen af Præmier til Tillægsdyr ved Landbosforeningens Dyrstuer. Det ærede Medlem mener, at den Fordeling, der foretages af Indenrigsministeriet, lider af forskellige Mangler. Han henviste saaledes til, at Fordelingen foregaar i Overensstemmelse med Angivelser fra Foreningerne selv om, hvad de ville anvende til Præmier, og at disse Angivelser let kunde blive fejlagtige, fordi Landbosforeningerne maatte have Opfordring til at iøette deres eget Bidrag saa højt op som muligt for derigennem at opnaa et forhøjet Statsbidrag. Ifølge Husdyrloven skal imidlertid Fordelingen ske paa Grundlag af, hvad Foreningerne selv ville tilstøde, og da Beløbene skulle uddeles, inden Skiuerne have fundet Sted, har Indenrigsministeriet ikke andet at gøre end at gaa efter Foreningernes egne Opgivender. Paa anden Maade kan det ikke indrettes, men naar Skiuerne ere afholdte, afkræve vi de paaagældende Foreninger Regnskab derover, og naar det da viser sig, at Foreningerne ikke have brugt saa meget af deres egne Midler, som de have opgivet, forlange vi en tilsvarende Del af Statstilskuddet tilbagebetalt. Dermed er der jo givet tilstrækkelig Sikkerhed mod Misbrug. Det ærede Medlem klagede dernæst over, at Statstilskuddet var givet i Forhold til, hvad en Forening havde bidraget, ikke alene af sine egne Midler, men tillige ved Gaver fra Sparekasser eller andre lignende Institutioner. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst at gøre derved, man kan jo dog ikke binde Fordelingen til kun at afhænge af, hvad Foreningen vil give af Medlemmernes egne Bidrag; dertil er der ingen Hjemmel i Loven. Det vilde jo i Virkeligheden ogsaa være utilbørligt, og der kan, saa vidt jeg kan se, heller ikke ske nogen Skade ved hele dette Forhold, saa meget mindre som Husdyrloven foreskriver en Grænse for Bidragets Størrelse, idet nemlig Tilskuddet i Kroner ikke maa overstige det firedobbelte af de bidragdynde Medlemmers Antal. Herved undgaas det, at Foreninger ved Gaver af den omhandlede Art kunne komme op til aldeles urimelige Statstilskud. Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje